

Mission Possible

Evangelium och hjälp till Östeuropa

I moderns hjärta finns det plats

Olga leder verksamheten på vårt skyddshem i miljonstaden Tjeljabinsk vid Ural. Hemmet är avsett för mödrar och barn som lider av missbruk och våld inom familjen.

Genom att hjälpa dem till ett nytt liv är hon mycket mer än en ledare – hon är hjärtat i hemmet och som en mor för de yngre och äldre inneboende, som inte har fått uppleva moderskärlek, vägledning och trygghet.

Inbjudan till ett mirakel för hela familjen

DANIELA ENTSHEVA, ledare för Mission Possibles kvinnoarbete i Bulgarien

”Jag har fått en pojke med Herrens hjälp”, sade Eva, den första kvinnan när hon fick sitt första barn (1 Mos. 4:1).

Inget barn kommer till världen av en slump. Gud kallar varje barn till livet och anförtror det åt föräldrarna, så att de kan vårda denna gåva. Tyvärr anses barn ofta inte som en gåva i dagens värld – så många är oönskade, försummade och växer upp utan kärlek.

Genom vårt moderskapsprojekt berättar vi för föräldrar att varje nytt liv är unikt och värdefullt och vi respekterar dess givare! Varje barn har en uppgift och ett syfte – att känna Gud och leva sitt liv med Honom.

När vi packar moderskapspaketerna välsignar vi varje klädesplagg och ber om skydd för barnet som ska bära dem. Vi ber att Guds kärlek ska beröra föräldrarna genom klädpaketet.

Familjernas situation är ofta mycket svår och förändring kan kännas omöjlig. Men Guds kärlek kan förändra både föräldrars och barns liv och leda dem till Jesus. Varje moderskapspaket är en inbjudan till ett mirakel för familjen!

IVAN IVANOV, BULGARIEN
Ivan och Mila Ivanov
koordinerar moderskapspakets-
projektet i Bulgarien

För Danka är var och en av hennes sju barn älskad och viktig.

Författaren Daniela (vänster), verksamhetsledare Päivi Ranta, vår bulgariska teammedlem Irina (bakom) och pastorns maka Pepa (höger) ber för mottagaren av moderskapspaketet i Tvarditsa församling.

Danka, mamma till sju barn: "Jag vill att mina barn ska bli goda människor!"

Vi träffade Danka när vi delade ut moderskapspaket i hennes hemby. Hon är bara 25 år gammal, men hon har redan sju barn, den yngsta är två månader gammal.

Danka och hennes man har varken utbildning eller arbete. De har inte heller personnummer eller hemadress. Utan dessa är familjen utanför samhällets stöd.

För en tid sedan rev myndigheterna deras hem i slummen och avhyste dem bokstavligen till en åker. Nu bor hela familjen på nio personer tillsammans i ett litet rum, men det är mycket rent och trivsamt.

Trots allt är Danka och hennes man inte utan hopp. Det är just hoppet som hjälper dem att orka. Därför har de gett sin flickbebis namnet Nadezda ("Hopp"). De vill inte att deras barn ska upprepa deras öde och ser till att de går i skolan.

"Pastor, jag kan inte ens skriva mitt namn, men jag vill att mina barn ska bli bra människor!"

Jag frågade Danka varför de har så många barn när det är svårt för dem att ta hand om dem. Hennes svar berörde mig.

"Att vara mamma är en stor välsignelse för mig. Jag skulle aldrig kunna hindra mitt barn från att födas och göra abort."

Den unga mamman utstrålar uppriktig värme. Till sist bad vi tillsammans. Jag frågade Danka om hon redan känner Jesus som sin Frälsare. "Jag älskar Honom mycket, men jag vet inte hur jag ska närma mig Honom," svarade Danka. Så vi bad tillsammans och lyfte Danka och hennes familj inför Jesus.

Danka fick ett moderskapspaket till sin yngsta från pastorns fru i församlingen.

Hoppet om en bra framtid för kommande generationer uppstår ur att Gud förändrar människors hjärtan och de börjar söka det som är gott och rätt. Vi vill stå vid deras sida och så hopp.

Medsyster i sorgen mitt i kriget

TANJA GALITSHENKO, ODESSA
Tanja (bilden nedan) leder vårt arbete i Ukraina.

Aljonas berättelse

Vi träffade Aljona på ett läger som vi anordnade för familjer i byarna i Odessas område. Sedan dess har vi hållit kontakten och pratar då och då via sociala medier.

Jag blev uppringd av socialtjänsten som frågade om vi kunde skänka mat till en stor familj. För att hämta hjälp kom – Aljona. Hennes man hade brutit ihop på grund av livets svårigheter och hade hängt sig.

Aljona blev ensam med sina tre barn. Detta var en verklig tragedi

för henne. Familjen hade redan stora problem och nu var de helt utan försörjning.

I sådana situationer är tröstande ord viktiga, men ännu viktigare är hjälp i rätt tid. Genom hjälpen hon fick kände Aljona att hon inte är ensam i sin sorg. Det finns en Gud som älskar henne och som visar sin omsorg genom andra människor.

Vi är tacksamma för var och en som ber för vårt team och donerar medel, så att vi kan ge hjälp till dem som behöver det!

Aljona, mamma till tre barn, hämtar ett matpaket från vårt kontor i Odessa. Vi har känt henne i flera år. Hennes livshistoria är tuff och levnadsförhållandena är svåra på grund av makens död.

Tanja och vårt team i Odessa möter samma situation överallt där de går för att ge hjälp och evangelium: när mannen är vid fronten, tar mamman hand om barnen ensam i stor nöd.

Styrka åt mödrar i kvinnogrupperna

På fyra orter ordnar vi varje månad träffar, som ger en andningspaus för kvinnor som tar hand om sina familjer mitt i brist och svårigheter. I samma byar håller vi också aktivitetsklubbar för barn och ungdomar. Kvinnogrupperna uppstod spontant utifrån barnens aktivitetsklubbar, när vi såg mödrars svåra situation och ville stödja dem.

Vi upplever uppkomsten av kvinnogrupperna som Guds ledning och som ett uppdrag från Honom. Träffarna är mycket betydelsefulla för kvinnorna och ger hopp mitt i kriget. Bön och bibelläsning är en viktig del, liksom kamratstöd. Våra teammedlemmar och våra troende psykolog hjälper och uppmuntar gruppmedlemmarna. Vi använder terapimaterial baserat på en kristen grund.

Kvinnorna har börjat bjuda in sina vänner, även från andra byar. I maj planerar vi en retreat för kvinnorna som deltar i grupperna.

Vi skapar en atmosfär där kvinnor fritt kan tala om sina utmaningar och öppna sina hjärtan. Vårt mål är att möta dem som systrar, även själv lidande av krigets ångest och förluster – att älska, stötta och hjälpa dem och leda dem till att känna Gud.

Hopp, värme, skönhet och glädje mitt i flödet av ständiga dåliga nyheterna och elände. Evangeliets goda budskap sprids genom personliga möten, äkta vänskap och omtanke.

Tanja gav alla kvinnorna i gruppen varsin egen Bibel. Där letades upp Ordspråksboken 4:23: "Framför allt som bevaras, bevara ditt hjärta, ty därifrån utgår livet." Efter detta diskuterades ämnet och en relaterande skrivuppgift gjordes.

När ord inte behövdes: Mammans första födelsedagsfest

Ljuba Epontshintseva, arbetsledare i Krasnojarsk (på bilden), berättar en gripande händelse på dagcentret. I bakgrunden syns mamma Lena, som berättelsen handlar om.

På vårt dagcenter i Krasnojarsk firar vi vanligtvis barnens och ungdomarnas födelsedagar. Men den här gången firade vi en mamma! Lena hade nämligen aldrig i hela sitt liv fått fira sin födelsedag.

Familjen bor i ett boende för ekonomiskt utsatta, och mamman kommer ofta till vår eftermiddagsverksamhet tillsammans med sina barn. Barnen deltar i aktiviteter, lekar och bibelstunder. Lena deltar i föräldraträffarna och i bibelgruppen.

En gång i samtalen kom det fram att Lena aldrig haft någon födelsedagsfest. Det lade vi på minnet. Vi visste da-

tumet, och när födelsedagen närmade sig ordnade vi tillsammans med barnen en överraskning för henne!

Lena satt helt ovetande vid bordet när dottern plötsligt dök upp från köket, försiktigt bärande på en tårta med tända ljus, och ställde den framför sin mamma. Samtidigt dukade vi fram kaffekopparna. Alla började sjunga: "Ja, må hon leva!"

Lena stelnade till av förvåning och började sedan le. Med tårar i ögonen blåste hon ut ljusen.

Sedan reste sig hennes son, som satt på andra sidan bordet. Han hade förberett ett litet tal. Men när han öppnade munnen kunde han, av nervositet

och starka känslor, inte få fram ett enda ord. Alla väntade ...

Berätta till din mamma, älskar du henne?, hjälpte jag pojken. Han nickade. Det var allt han kunde göra. I stället för ett tal gick han fram till sin mamma och lade armarna runt henne. I det ögonblicket behövdes inga ord, kärleken talade för sig själv.

För Lena betydde den här födelsedagen mer än kaffe och tårta. Det var första gången hon fick uppskattning som mamma.

Genom vårt arbete vill vi inte bara hjälpa barnen utan även deras familjer – att föra föräldrar och barn närmare varandra, så att deras ofta trasiga relationer kan läka.

Detta kan inte uppnås enbart genom program och projekt, utan genom äkta gemenskap och genom att förmedla Guds kärlek. Barnen lär sig att sjunga, be och känna Bibeln, men också att uppleva kärlek och visa den själva.

MissionPossibleSweden

Anna växte in i rollen som mamma

Anna är 25 år och mamma till två barn. Under tonåren hamnade hon i fel sällskap

”Jag blev mamma när jag var 17 år. Precis som min egen mamma. Och min mormor. Ingen lärde oss hur man är en mamma.”

Annas vilda livsstil fortsatte också efter att barnet fötts. Mannen tog hand om den lilla och lämnade henne till slut. Kontakten mellan Anna och hennes numera åttaårige son och hans pappa har brutits helt.

Annas nya partner hade alkoholproblem, vilket präglade familjens liv. De fick två barn tillsammans. Till Annas förvåning avled mannen plötsligt.

”Jag kunde inte hantera situationen. Jag dränkte allt i alkohol.”

Anna kunde vara borta hemifrån i flera dagar. Mormodern fick ständigt

ta ansvar för barnen och kontaktade myndigheterna. Anna fick ett ultimatum: antingen ordna upp sitt liv eller så skulle barnen omhändertas.

Anna kom till vårt rehabiliteringshem i Asbest tillsammans med barnen, men lämnade snart i tron att hon skulle klara sig själv. Det gamla livet fortsatte, och myndigheterna tog barnen. Anna fick sex månader på sig innan hon skulle förlora vårdnaden permanent.

”När barnen togs ifrån mig kände jag rädsla och skam. Jag förstod att jag hade förstört mer än jag velat erkänna.”

Vid sitt andra försök stannade Anna kvar hos oss. Hon deltog i samtal, bönestunder och undervisning om barnomsorg och uppfostran. Med hjälp av en självvårdare började hon bearbeta sina problem.

”Som barn upplevde jag att min mamma inte älskade mig, till skillnad från mina yngre syskon som föddes när jag redan var tonåring. Jag var bitter, ville hämnas på min mamma, och därför levde jag som jag gjorde ...”

”Nu förstår jag att min mamma själv var trasig, precis som jag. Jag förlät henne. Och även min mamma.”

”Efter fyra månader kunde jag äntligen hålla dem i mina armar!” Anna var överlycklig när hon fick tillbaka sina barn.

Förlåtelsen följdes av att Anna själv fick uppleva Guds nåd och kom till tro på centret.

”Jag vill möta livet på ett nytt och rätt sätt. Men jag klarar det inte i egen kraft. Jag behöver Guds nåd varje dag.”

Förändringen som skett under några månader övertygade myndigheterna, och barnen fick komma hem igen.

I dag är Anna nykter. Hon är inte längre frånvarande utan närvarande i sina barns liv, och hon vill uppfostra dem till att lära känna Gud.

”Det här är bara början. Men jag vill fortsätta och vara en bra mamma. Jag hoppas och ber att jag en dag också ska få kontakt med min äldsta son, så att han inte går samma väg som jag bara för att han upplevt att hans mamma övergav honom ...”

På Asbests skyddshem bakade man hjärtformade kakor till mors dag. Det var i detta hem och i denna gemenskap som Anna och hennes barn upplevde en livsförändring.

”En mamma kan ersätta alla andra, men ingen kan ersätta en mamma.” – Anja, 11 år

För ett år sedan berättade vi i vårt nyhetsbrev om Aljona, mamma till tre barn. Vårt familjeteam i Jekaterinburg stöttade familjen regelbundet. De hade problem med missbruk och pengarna räckte inte till mat.

Aljona åkte på missbruksrehabilitering till hemmet i Tjeljabinsk tillsammans med sina två yngsta barn, och då flyttade den då tioåriga Anja till vårt hem i Jekaterinburg.

Anja är en söt och begåvad flicka. Hon har trivts väldigt bra här. Hon får vara barn igen och behöver inte längre bära ansvar och oro för sin lillebror och lillasyster.

Anja får ständigt beröm av sina lärare. Hon tycker särskilt mycket om att skriva. Hennes drömyrke är polis:

”I det jobbet kan jag skriva rapporter och svara på människors frågor.”

Anja ber för sin familj och sina släktingar, att alla ska sluta dricka och att deras liv ska förändras. I den egna familjen har redan en total förändring skett: mamma har under det gångna året kommit till tro och blivit fri från missbruk. De yngre syskonen har stärkts – de är glada i skyddshemmets gemenskap och har fått hjälp med sin nedsatta syn.

Mamman gjorde ett överraskningsbesök hos Anja när hon ändå var i Jekaterinburg för att ordna med familjens bostad. Dottern blev överlycklig!

När vi frågade Anja vad mamma betyder för henne, svarade hon: ”En mamma är en person som kan ersätta alla andra, men vars plats ingen annan kan fylla.”

Alla mammor på skydds- och rehabiliteringshemmet i Tjeljabinsk har en vilja att förändra sitt eget och sina barns liv. Aljona står längst fram till höger. Vid bordets kortända sitter hemmets föreståndare Olga Jakunina (som även är på omslagsbilden).

MissionPossible

KONTAKTA OSS:

Mission Possible Sweden
Sågstuguvägen 21, 146 38 Tullinge
www.mp.org
info@mp.org

HJÄLP OSS ATT HJÄLPA:

Plusgiro: 90 11 54-5
Swish 90 11 54 5

I Finland: OP FI87 5720 6820 0184 43
Insamlingstillstånd RA/2020/699

SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL

Aljona besökte sin dotter Anja på skyddshemmets i Jekaterinburg, där hon bor för skolgångens skull. Mamman och de två yngre syskonen återvänder till Jekaterinburg när rehabiliteringen är avslutad och allt är ordnat.